तदेवाध्ययनं तस्य स्वरूपं शृख्ततः परं ॥ ३॥ चकारस तथोकारी मकारसाधरचयं। रतारव चयो माचाः साच्याजसतामसाः॥ ४॥ निर्गुषा योगिगम्यान्या चार्बमाचोर्बसंस्थिता। गान्धारीति च विश्वेया गान्धारखरसंत्रया॥ ५॥ पिपीलिकागतिस्पर्भा प्रयुक्ता मूर्बि जन्मते । यथा प्रयुक्त चोङ्कारः प्रतिनिर्याति मूर्डनि ॥ ६ ॥ तथोङ्कारमयो योगी त्वचरे त्वधरी भवेत्। प्राणोधनुः भरोद्यात्मा ब्रह्म वेध्यमनुत्तमं ॥ ७ ॥ अप्रमत्तेन वेद्वव्यं शरवत्तन्मयो भवेत्। भोमित्येतच्यो वेदास्त्रयो लोकास्त्रयोऽस्तरः॥ ८॥ विष्णुर्बस्मा इरखैव ऋक्सामानि यजूषि च। माचाः सार्डाय तिसय विजेयाः परमार्थतः ॥ ८ ॥ तत्र युक्तस्तु यो योगी स तल्लयमवाप्रयात्। अकारस्वय भूर्ज्ञीक उकारखोच्यते भुवः ॥ १०॥ सव्यञ्जनो मकारत्र खर्जीकः परिकल्यते। यता तु प्रथमा माचा दितीयाच्यक्तसंज्ञिता ॥ ११ ॥ माचा वृतीया चिक्कितरईमाचा परं पदं। भनेनैव क्रमेखैता विज्ञेया योगभूमयः ॥ १२॥ श्रोमित्युचारखात् सब्वं यहीतं सदसद्भवेत्। इस्वा तु प्रथमा माचा दितीया दैर्घासंयुता ॥ १३॥ वृतीया च भुतादीस्था वचसः सा न गोचरा।